

Nieuwsbrief OR Updates - Nummer 12, 2013

Nummer 12, 2013

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. drs. K.H. Boonzaaijer en mr. E.H. Leemreis.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4594](#) 14-03-2013

Arch Industries / Novero

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4591](#) 12-03-2013

Saab Aktiebolag / Hitt NV c.s.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4592](#) 12-03-2013

Oep Technologie BV / Ralph Peter Henn c.s.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4586](#) 12-03-2013

Terana S.A.S / Alle onbekende aandeelhouders van Holland B.V.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4583](#) 07-03-2013

Victoria Immobilien Management/Associated Asset Management Corporation

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4578](#) 20-02-2013

OR DB SCHENKER RAIL NEDERLAND/DB SCHENKER RAIL NEDERLAND

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4574](#) 12-02-2013

Dockwise/DNB

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4576](#) 12-02-2013

OR EPZ/EPZ

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4540](#) 28-01-2013

C. Akdogan Holding/Eye Center Europe-Nijmegen

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4522](#) 22-01-2013

Canon Finance Netherlands B.V./Océ N.V. c.s.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4532](#) 17-01-2013

Joshe Leisure Dreams/Thermen Holiday Beheer c.s./Progaja

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2013:BZ5042](#) 13-03-2013

X / A en B

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBMID:2012:BZ5169](#) 07-11-2012

Curator Biervliet Champignons

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

MRO Elektrotechniek BV i.o. / Van Dorp Installaties BV

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Arch Industries / Novero

Uitspraak Ondernemingskamer 14 maart 2013; Arch Industries Holding B.V./ Novero Holdings B.V.

De Novero-groep is actief op het terrein van mobiele communicatieapparatuur. Arch Industries Holding BV (Arch) en Riamo Holdings GmbH (Riamo) houden ieder 50% van de aandelen in Novero Holdings BV (Novero). Riamo en DPH zijn statutair bestuurder van Novero. Arch en DPH worden gecontroleerd door de Roemeense zakenman Patriciu. De aandelen in Riamo worden (indirect) gehouden door Olosu, zijn echtgenote en hun dochter. Arch heeft de Ondernemingskamer verzocht een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken bij Novero en onmiddellijke voorzieningen te treffen voor de duur van het geding, onder meer bestaande uit schorsing van Riamo als bestuurder van Novero en benoeming van een tijdelijke bestuurder van Novero. De Ondernemingskamer is met partijen van oordeel dat een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken van Novero dient te worden gelast. De Ondernemingskamer constateert dat Riamo en DPH als bestuurders er niet in zijn geslaagd gezamenlijk onder ogen te zien op welke wijze de strategie van Novero aangepast zou moeten worden aan de gewijzigde (markt)omstandigheden. Riamo lijkt feitelijk te functioneren als eenhoofdig bestuur en DPH lijkt zich geheel te identificeren met de positie van aandeelhouder Arch. Er is gebleken van ernstig verstoorde verhoudingen en groot wederzijds wantrouwen. Mede gelet op de precaire financiële situatie waarin Novero zich bevindt, zijn er daarom gegronde redenen om te twijfelen aan een juist beleid van Novero die een onderzoek rechtvaardigen. Het onderzoek dient in het bijzonder betrekking te hebben op de wijze waarop de onderneming van Novero zich vanaf 1 juli 2009 heeft ontwikkeld, in welke mate aanpassingen ten opzichte van het initiële businessplan hebben plaatsgevonden, op welke wijze daartoe is besloten, hoe de door Arch onder de Working Capital Facility verschaftte gelden zijn besteed, wat de huidige financiële bedrijfseconomische positie van Novero is en wat haar vooruitzichten zijn. De Ondernemingskamer acht de benoeming van één onderzoeker toereikend. Om partijen de gelegenheid te geven tot een minnelijke regeling te komen, zal de Ondernemingskamer de aanwijzing van een onderzoeker met een termijn van één maand opschorten. Gelet op de toestand waarin Novero verkeert, op de steeds terugkerende discussies over de board reserved matters en over de mate waarin informatie

moet worden verschaft alsmede op de ernstig verstoorde onderlinge verhoudingen acht de Ondernemingskamer het nodig onmiddellijke voorzieningen te treffen. De Ondernemingskamer zal bij wijze van onmiddellijke voorziening een commissaris benoemen, die mede tot taak zal hebben toe te zien op het functioneren van het bestuur, waaronder de communicatie tussen Riamo en DPH en op het verstrekken van informatie aan DPH als bestuurder, en aan Arch als aandeelhouder van Novero. De commissaris kan bepalen dat bestuurs- en aandeelhoudersvergaderingen plaatsvinden onder zijn voorzitterschap en op een door hem te bepalen wijze en locatie. Tevens zal de commissaris bindend kunnen beslissen inzake geschillen tussen partijen over de vraag of een te nemen besluit moet worden aangemerkt als een board reserved matter en over de vraag of, in welke mate en op welke wijze informatie moet worden verschaft. Teneinde de impasse in de algemene vergadering van aandeelhouders te doorbreken, zal de Ondernemingskamer bij wijze van onmiddellijke voorziening de door Arch en Riamo gehouden aandelen in Novero, met uitzondering van één aandeel van elk van partijen, overdragen aan een door de Ondernemingskamer te benoemen beheerder. Voor het treffen van meer of andere onmiddellijke voorzieningen bestaat vooralsnog geen aanleiding.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 14-03-2013

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4594

Zaaknummer: 200.118.379/01

Wetsartikelen: 2:345 BW en 2:349a BW

RECHTSPRAAK

X / A en B

Bestuurdersaansprakelijkheid; onrechtmatig handelen van bestuurders jegens kredietverstrekker

A is bestuurder en enig aandeelhouder van B. B is bestuurder en enig aandeelhouder van BV C. BV C is bestuurder en enig aandeelhouder van BV D. B houdt behalve in BV C ook aandelen in andere rechtspersonen, waaronder 37,5% van de aandelen in BV E.

X heeft financiering verstrekt aan BV C en BV D. Door A, B, E, C en D zijn in dit verband diverse zekerheden gesteld ten behoeve van X. X heeft in verband met bij D bestaande liquiditeitsproblemen aan A privé, C en D een aanvullend rekening-courantkrediet verstrekt. X heeft haar stille pandrechten op vorderingen van D openbaar gemaakt. X heeft daarna de financieringsovereenkomst met C en D opgezegd. X heeft daarna het faillissement aangevraagd van respectievelijk D en C.

X vordert te verklaren voor recht dat A en B onrechtmatig jegens X hebben gehandeld en dat zij hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de schade die X daardoor heeft geleden, onder meer op grond van bewuste misleiding. Daarnaast vordert X A en B hoofdelijk te veroordelen tot betaling van voornoemde schade, op te maken bij staat.

De rechtbank is van oordeel dat de bewuste misleiding door A en BV B van X hen persoonlijk ernstig verweten kan worden. Die misleiding brengt in de gegeven omstandigheden mee dat X A en B uit onrechtmatige daad kan aanspreken voor de dientengevolge door X geleden schade.

Door X bewust te misleiden, hebben A en B X ertoe bewogen de kredietrelatie te continueren, daar waar voorzienbaar was dat X daartoe niet, althans niet op dezelfde voorwaarden, bereid zou zijn geweest indien zij naar behoren zou zijn geïnformeerd.

Dat X mogelijk ook met een onverhaalbare restvordering zou zijn achtergebleven indien zij correct zou zijn geïnformeerd, doet niet af aan het oordeel over de onrechtmatigheid van het handelen van A en B. A en B hebben X op onrechtmatige wijze de mogelijkheid ontnomen om op basis van correcte informatie te trachten haar schade zo veel mogelijk te beperken.

Dat X met het toezicht dat zij wenste uit te oefenen op het financiële reilen en zeilen van BV C primair beoogde haar eigen belangen te dienen, vormt geen rechtvaardiging voor A en B om X te misleiden. Het stond X vrij om primair voor haar eigen belangen op te komen, zulks binnen de grenzen van het recht. Zo stond het ook A en B vrij om de belangen van BV C en hun eigen belangen te dienen, echter evenzeer binnen de grenzen van het recht. Jegens X hebben A en B de grens die het verschil markeert tussen rechtmatig en onrechtmatig handelen overschreden, ook ermee rekening houdende dat de secundaire aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad van een bestuurder van een wanpresterende rechtspersoon niet op lichtvaardige gronden dient te worden aangenomen.

De rechtbank acht zonder meer aannemelijk dat X de financiering aan BV C niet, althans niet onder dezelfde voorwaarden, zou hebben voortgezet en uitgebreid indien zij eerder van de misleidende handelingen door A op de hoogte zou zijn geweest. Dat X dientengevolge schade heeft geleden, acht de rechtbank ook aannemelijk. Het bepalen van de omvang van die schade is echter niet eenvoudig.

Op X rust de stelplicht en de bewijslast met betrekking tot de omvang van de schade. De zogeheten omkeringsregel is in dit kader niet van toepassing. Dat mag bij de advocaten van partijen inmiddels bekend worden verondersteld zodat de rechtbank hier niet nader op in zal gaan. Het vorenstaande neemt niet weg dat er bij de begroting van de schade in praktische zin wel rekening mee kan worden gehouden dat juist het onrechtmatige handelen van A en B er de oorzaak van is dat precieze bepaling van de omvang van de schade niet eenvoudig is. Dat brengt mee dat aan de stelplicht en de eventuele bewijsvoering door X geen hele zware eisen behoren te worden gesteld en dat van A en B kan worden verlangd dat zij hun eventuele betwistingen gedegen motiveren.

Voorshands acht de rechtbank niet voldoende aannemelijk dat X door de onrechtmatige daad van A en B de volledige door haar gestelde schade heeft geleden. Aannemelijk is immers dat de bedrijfsactiviteiten van BV C tot stilstand zouden zijn gekomen zodra X de financiering zou hebben beëindigd. Dat nadien nog substantiële bedragen van debiteuren van BV C zouden zijn ontvangen, is slechts aannemelijk voor zover de ter zake van die opdrachten door BV C te verrichten werkzaamheden reeds waren verricht.

De rechtbank verklaart voor recht dat A en B onrechtmatig jegens X hebben gehandeld en dat zij hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de schade die X daardoor heeft geleden en veroordeelt A en B hoofdelijk, in die zin dat de één door te betalen ook de ander bevrijdt, tot vergoeding van de schade, op te maken bij staat.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 13-03-2013

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2013:BZ5042

Zaaknummer: C/10/367102 / HA ZA 10-3412

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Saab Aktiebolag / Hitt NV c.s.

Uitspraak Ondernemingskamer 12 maart 2013; SAAB Aktiebolag / HITT N.V. c.s. Overdracht rest van de aandelen

Saab Aktiebolag (hierna: SAAB), eiseres in deze zaak, heeft bij biedingsbericht van 6 augustus 2012 een openbaar bod in de zin van artikel 5:74 van de Wet op het financieel toezicht (Wft) uitgebracht op alle aandelen in het geplaatste kapitaal van Hitt NV (hierna: HITT). Op 26 augustus 2012 heeft SAAB een koopovereenkomst gesloten met HITT Holding B.V. (hierna: HITT Holding) over de koop door SAAB van 2.400.000 aandelen op naam in HITT voor een prijs van € 7,00 per aandeel. Deze aandelen zijn op 27 augustus 2012 aan SAAB geleverd. Als gevolg van de overdracht van genoemde aandelen op 27 augustus 2012 heeft SAAB overwegende zeggenschap als bedoeld in de Wft verkregen in HITT. Zij heeft vervolgens het openbaar bod van 6 augustus 2012 omgezet in een verplicht bod als bedoeld in artikel 5:70 Wft. SAAB vordert de OK gedaagden, alle onbekende houders van aandelen in HITT te veroordelen om het onbezwaarde recht op de aandelen in het geplaatste kapitaal van HITT aan SAAB over te dragen tegen betaling door SAAB van de door de OK vastgestelde prijs per aandeel.

De OK overweegt dat de vordering van SAAB is gegrond op artikel 2:359c BW. HITT was ten tijde van het uitbrengen van het openbaar bod een vennootschap waarvan aandelen waren toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt zoals bedoeld in artikel 2:359a lid 1 BW, zodat de vordering in beginsel op artikel 2:359c BW kan worden gebaseerd. Nu tegen alle onbekende houders van aandelen in HITT verstek is verleend dient de OK ambtshalve te onderzoeken of SAAB aan de vereisten van lid 1 onderscheidenlijk lid 2 voldoet.

De OK stelt vast dat SAAB een verplicht bod als bedoeld in artikel 5:70 Wft heeft uitgebracht op de aandelen in het geplaatste kapitaal van HITT. Op grond van de door SAAB overlegde stukken, mede in onderling verband gezien, staat naar het oordeel van de OK genoegzaam vast dat SAAB voor eigen rekening in ieder geval 4.444.698 aandelen van de in totaal (4.694.158 verminderd op grond van art. 2:24d BW met de 200.000 door HITT gehouden eigen aandelen) 4.494.158 aandelen in het geplaatste kapitaal van HITT houdt en aldus ten minste 95% van de aandelen in het geplaatste kapitaal van HITT verschaft en ten minste 95% van de

stemrechten van de aandelen in HITT vertegenwoordigt. De vordering is in zoverre deugdelijk. De OK stelt voorts vast dat SAAB de vordering heeft ingesteld tegen de gezamenlijke andere aandeelhouders en binnen de in artikel 2:359c lid 3 BW genoemde termijn van drie maanden na afloop van de termijn voor aanvaarding van het bod. De OK wijst de vordering van SAAB in beginsel toe, wat resteert, is de vaststelling van de door haar te betalen prijs voor de over te dragen aandelen. Ingevolge lid 6 van artikel 2:359c BW wordt, indien een verplicht bod als bedoeld in artikel 5:70 Wft is uitgebracht, de waarde van de bij dat bod geboden tegenprestatie geacht een billijke prijs te zijn. Nu geen feiten en omstandigheden zijn gesteld of gebleken die aannemelijk maken dat de bij het verplicht bod geboden tegenprestatie, € 7,00 per aandeel, niet overeenkomt met een billijke prijs, zal de Ondernemingskamer de prijs per heden vaststellen op € 7,00 per aandeel. De OK veroordeelt alle onbekende houders van aandelen in HITT om het onbezwaarde recht op de aandelen in het geplaatste kapitaal van HITT aan SAAB over te dragen voor een prijs van € 7,00 per aandeel.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4591

Zaaknummer: 200.117.572/01

Wetsartikelen: 5:74 Wft, 2:359c BW en 2:359a lid 1 BW

RECHTSPRAAK

Oep Technologie BV / Ralph Peter Henn c.s.

Uitspraak Ondernemingskamer 12 maart 2013; Oep Technologie B.V. / Ralph Peter Henn c.s. Overdracht rest van de aandelen

SMARTRAC is opgericht bij notariële akte van 23 januari 2006. Op 30 augustus 2010 heeft OEP Technologie BV (hierna: OEP), eiseres in deze zaak, aangekondigd te overwegen een openbaar bod overeenkomstig de Duitse biedingsregels (Wertpapiererwerbs- und Übernahmegesetz) uit te brengen op alle aandelen in het geplaatste kapitaal van SMARTRAC N.V. (hierna: SMARTRAC). Op diezelfde dag heeft OEP 735.000 aandelen SMARTRAC verkregen door een inbreng van One Equity Partners I.V. L.P. van deze aandelen tegen nieuw uit te geven aandelen in het geplaatste kapitaal van OEP. Voorts heeft OEP op diezelfde dag 640.000 aandelen SMARTRAC verkregen door een onderhandse transactie voor een prijs van € 20,00 per aandeel. OEP heeft vervolgens bij biedingsbericht van 11 oktober 2010 een openbaar bod uitgebracht op alle aandelen in het geplaatste kapitaal van SMARTRAC. OEP stelt dat het geplaatste kapitaal van SMARTRAC is verdeeld in 19.847.974 aandelen – elk met een nominale waarde van € 0,50 – en dat zij per datum van het uitbrengen van de dagvaarding voor eigen rekening 19.287.868 aandelen SMARTRAC hield, corresponderend met afgerond 97,18% van het geplaatste kapitaal van SMARTRAC. OEP vordert de OK alle houders van aandelen in de naamloze vennootschap SMARTRAC te veroordelen tot overdracht van de door hen gehouden aandelen aan OEP op grond van artikel 2:92a BW.

De OK constateert dat de verschenen gedaagden geen (gemotiveerd) verweer voeren tegen de gevorderde overdracht als zodanig. Nu aan alle overige houders van uitstaande aandelen in het aandelenkapitaal van SMARTRAC verstek is verleend, dient de OK ambtshalve te onderzoeken of OEP ten minste 95% van het geplaatste kapitaal van SMARTRAC verschaft en of zij de vordering heeft ingesteld tegen de gezamenlijke andere aandeelhouders. Op grond van de door OEP overgelegde stukken, mede in onderling verband bezien, staat naar het oordeel van de OK genoegzaam vast dat OEP voor eigen rekening in ieder geval 19.287.868 aandelen van de in totaal 19.847.974 aandelen in het geplaatste kapitaal van SMARTRAC verschaft. Derhalve verschaft OEP ten minste 95% van de aandelen in het geplaatste kapitaal van SMARTRAC. De vordering is volgens de OK in zoverre deugdelijk. Uit de in het geding

gebrachte stukken blijkt voorts dat OEP de gezamenlijke andere aandeelhouders heeft doen dagvaarden. De vordering is ook in zoverre deugdelijk. Aan de door gedaagden gehouden aandelen zijn geen bijzondere rechten verbonden inzake de zeggenschap in de vennootschap. De OK wijst de vordering van OEP in beginsel toe, hetgeen resteert is de vaststelling van de door haar te betalen prijs voor de over te dragen aandelen. De OK ziet aanleiding om – in het bijzonder ten aanzien van de vaststelling van de door OEP te betalen prijs voor de over te dragen aandelen – een comparitie van partijen te gelasten. Het doel is het verkrijgen van inlichtingen en/of het bespreken van het verdere verloop van de procedure, waarbij onder meer bewijsvoering en/of rapportage door deskundigen aan de orde kunnen/kan komen. De OK zal iedere verdere beslissing aanhouden.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4592

Zaaknummer: 200.112.172/01

Wetsartikelen: 2:92a BW

RECHTSPRAAK

Terana S.A.S / Alle onbekende aandeelhouders van Holland B.V.

Uitspraak Ondernemingskamer 12 maart 2013; Terana S.A.S. / Alle niet bij naam bekende houders van aandelen in het kapitaal van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Retif Holland B.V. Aandelen zijn 'verdwenen' of op iemand overgegaan doordat ze vergeten zijn bij liquidatie van de vennootschap en de vennootschap opgehouden heeft te bestaan

In deze zaak is eerder arrest gewezen door de OK d.d. 8 mei 2012 (LJN BW6589). Voor de feiten verwijst de OK naar hiervoor genoemd arrest. Financière Retif N.V./S.A. (hierna: Financière) is een vennootschap naar Belgisch recht. Terana stelt dat bij de vereffening van Financière in 2005 de door Financière gehouden twee aandelen in het geplaatste kapitaal van Retif Holland B.V. (hierna: Retif Holland) '...over het hoofd zijn gezien en daardoor zijn achtergebleven bij Financière...'. Terana heeft voorts aangevoerd dat sluiting van de vereffening van Financière op 12 december 2005 tot gevolg had dat Financière ophield te bestaan als actieve vennootschap en dat zij nadien nog gedurende een periode van vijf jaar een passief bestaan heeft geleid en dat 'na ommekomst van de termijn van 5 jaar (...) de passieve rechtspersoonlijkheid onherroepelijk [is] verdwenen'. Dit heeft volgens Terana tot gevolg dat '...door sluiting van de vereffening van Financière (...) nu dus twee aandelen rond [zweven] zonder eigenaar...'. De OK overwoog dat de 'twee vergeten aandelen' of van rechtswege zijn overgegaan op (Retif Finance als rechtsvoorganger van) Terana; of dat de aandelen niet door een (rechts)persoon worden gehouden nu Financière niet meer bestaat. De OK heeft Terana in de gelegenheid gesteld zich bij akte hierover uit te laten.

De OK constateert dat Terana naast de twee eerder genoemde mogelijkheden een derde mogelijkheid aanvoert. Volgens die mogelijkheid zou de Belgische staat op de voet van artikel 539 van het Belgisch Burgerlijk Wetboek de rechthebbende van de beide aandelen in Retif Holland zijn. Op de vraag of Financière na de vereffening is blijven bestaan, alsmede op de vraag wat de gevolgen van wijzigingen in dat bestaan zijn, is Belgisch recht van toepassing.

Naar Belgisch recht hield Financière als gevolg van de afsluiting van de vereffening, op 12 december 2005, en in ieder geval na afloop van vijf jaar nadien, op te bestaan en gingen het vereffeningssaldo alsmede de bekende goederen van rechtswege over op de aandeelhouder van de vereffende vennootschap, derhalve op Terana. Het rechtsgevolg van de vereffening – te beoordelen naar Belgisch recht – is dat ook de beide in het vermogen van Financière vallende – bij haar vereffening vergeten – aandelen in Retif Holland zijn overgegaan op Terana en dat die overgang naar Belgisch recht moet worden aangemerkt als een verkrijging onder algemene titel. Die verkrijging is ook naar Nederlands recht geldig zonder dat daartoe een tot overdracht bestemde notariële akte als bedoeld in artikel 2:196 BW vereist is. De OK concludeert, dat de beide aandelen in Retif Holland (reeds) op Terana zijn overgegaan en dat Terana derhalve reeds op die grond niet in haar vordering kan worden ontvangen. De OK verklaart Terana niet-ontvankelijk in haar verzoek.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 12-03-2013

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4586

Zaaknummer: 200.099.629/01

Wetsartikelen: 2:196 BW

RECHTSPRAAK

Victoria Immobilien Management/Associated Asset Management Corporation

Uitspraak Ondernemingskamer 7 maart 2013; Victoria Immobilien Management GmbH / Associated Asset Management Corporation B.V. c.s. Verzoek wordt afgewezen omdat niet gezegd kan worden dat onderhavige vennootschap in redelijkheid niet heeft kunnen besluiten tot de door haar gekozen koers

Victoria Immobilien Management GmbH (hierna: VIM), verzoekster, hield zich in 1999 met vastgoedmanagement bezig. Zij is (thans) een 100%-dochtervennootschap van Munich ERGO Asset Management GmbH (hierna: MEAG AMG). MEAG AMG en MEAG MUNICH ERGO Kapitalanlagegesellschaft GmbH (MEAG KAG; tezamen met MEAG AMG: MEAG) verrichten asset management activiteiten binnen de Munich Re groep. Munich Re is een in Duitsland beursgenoteerde financiële instelling die zich bezighoudt met herverzekeringsactiviteiten. In 1999 is VIM op zoek gegaan naar een partner voor het beheer van tot het vermogen van de Munich Re-groep behorend vastgoed in de Benelux. Dat heeft ertoe geleid dat VIM op 28 januari 2000 met WPM Investment Services B.V., een vennootschap gecontroleerd door Kortrink, – de rechtsvoorgangster van PME – een Anteilseignervertrag (aandeelhoudersovereenkomst) heeft gesloten, strekkende tot de oprichting van Associated Asset Management Corporation B.V. (hierna: AAMC). AAMC is op 29 maart 2000 opgericht. VIM heeft aangevoerd dat er gegronde redenen zijn om aan een juist beleid van AAMC te twijfelen. VIM verzoekt de OK een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van AAMC vanaf 1 januari 2009 tot 12 december 2012.

De OK gaat eerst in op de ontvankelijkheid van verzoekster. AAMC en belanghebbenden hebben gesteld dat VIM niet-ontvankelijk is in haar verzoek, omdat het louter om een vermogensrechtelijk geschil gaat en VIM misbruik maakt van het enquêterecht door – kort samengevat – dit instrument in te zetten om druk uit te oefenen op PME en AAMC met het oog op de diverse procedures over de rechtmatigheid van de beëindiging door MEAG van de property managementovereenkomsten. Naar het oordeel van de OK kan gelet op aard en

inhoud van de aangevoerde, hierna vermelde gronden niet worden geoordeeld dat zich een geschil van louter vermogensrechtelijke aard voordoet en dat VIM daarom niet in haar vordering kan worden ontvangen.

De gegronde redenen voor VIM om te twijfelen aan een juist beleid van AAMC zijn als volgt: AAMC heeft noch aan VIM, noch aan Wente als commissaris informatie verstrekt die zij nodig hadden om zich een oordeel te kunnen vormen over de financiële situatie van AAMC; er is sprake van belangenverstrengeling doordat Kortrink – onder meer door onttrekkingen – de belangen van AAMC en die van PME ten nadele van AAMC niet goed scheidt, met de beëindiging van de property managementovereenkomsten is een groot deel van de activiteiten van AAMC weggevallen en aangezien er ook geen zicht is op nieuwe activiteiten dient AAMC, volgens VIM, aan te geven hoe zij op deze ingrijpend gewijzigde situatie zal reageren. Ten aanzien van de (gebrekkige) informatieverstrekking oordeelt de OK dat AAMC tijdens de algemene vergadering van aandeelhouders van 28 juni 2012 en tijdens het daarop gevolgde werkoverleg VIM niet naar behoren heeft geïnformeerd. Hoewel dit niet-informereren op zichzelf een gegronde reden oplevert om aan een juist beleid te twijfelen, acht de OK dat anderzijds in de gegeven omstandigheden niet zo ernstig dat het een onderzoek rechtvaardigt. Ten aanzien van de vermeende belangenverstrengeling ziet de OK in hetgeen VIM met betrekking tot de geldverstrekking aan gelieerde vennootschappen naar voren heeft gebracht, in aanmerking genomen dat niet in geschil is dat de leningen op zakelijke voorwaarden zijn verstrekt en volledig (met rente) zijn terugbetaald, onvoldoende reden om tot een (ongeoorloofde) belangenvermenging te concluderen. De OK is van oordeel dat niet gezegd kan worden dat AAMC in redelijkheid niet heeft kunnen besluiten tot de door haar gekozen koers, te weten het trachten de opzegging van de beheersovereenkomsten aan te tasten en het desbetreffende geschil aan de rechter voor te leggen. Daarmee gaat ook de gegronde reden tot twijfel ten aanzien van het beleid ter zake van de gewijzigde situatie niet op. Het verzoek van VIM wordt daarom afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 07-03-2013

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4583

Zaaknummer: 200.118.218/01

Wetsartikelen: 2:345 BW

RECHTSPRAAK

Curator/bestuurders Miratec Groep

Faillissement. Bestuurdersaansprakelijkheid. Rechtbank is van oordeel dat sprake is van wanbestuur van de gefailleerde vennootschappen in de zin van artikel 2:248 BW

In juli 2009 zijn de besloten vennootschappen uit de Miratec-groep, MIT B.V. ('Mit'), EMRA B.V. ('Emra') en Snelcom IT ('Snelcom'), en in januari 2011 VHM Groep B.V. ('VHM Groep'), in staat van faillissement verklaard met benoeming van de curator als zodanig. X c.s. zijn als bestuurders van deze vennootschappen opgetreden en hebben volgens de curator daarbij hun taak kennelijk onbehoorlijk vervuld, zoals bedoeld in artikel 2:248 lid 1 BW. Met name zijn er door X c.s. activa aan de boedels van de gefailleerde vennootschappen onttrokken door middel van diverse transacties. De curator vordert daarom dat deze transacties vernietigd worden. Daarnaast stelt de curator zich op het standpunt dat X c.s. op grond van artikel 2:248 BW aansprakelijk zijn voor de boedeltekorten van de gefailleerde vennootschappen. In de onderhavige faillissementen is er bovendien sprake van een zodanige verwevenheid van functies en belangen dat de curator gevorderd heeft X c.s. hoofdelijk te veroordelen.

De rechtbank constateert dat X c.s. in hun verweer nauwelijks concreet zijn ingegaan op de door de curator duidelijk en specifiek omschreven verwijten, waarop hij zijn vorderingen heeft gebaseerd. X c.s. hebben die concrete feiten niet adequaat gemotiveerd weerlegd. Met name hebben X c.s. niet concreet, specifiek en gemotiveerd betwist dat, zoals de curator heeft gesteld, door X c.s. ten nadele van de gefailleerde vennootschappen VHM Groep B.V. en/of MIT B.V. en/of EMRA B.V. en/of Snelcom IT de verschillende onttrekkingen hebben plaatsgehad zonder dat daarvoor werd betaald. Het gaat hier onder andere om onttrekkingen van klantenbestanden, materiële activa en het onderhanden werk van bovengenoemde bedrijven. Deze door de curator gestelde en door X c.s. dus onvoldoende gemotiveerd betwiste feiten kunnen daarom als vaststaand worden aangenomen.

Deze feiten leveren stuk voor stuk gedragingen op die te kwalificeren vallen als (diverse vormen van) ernstige schending van uit de wet voortvloeiende verplichtingen van bestuurders van rechtspersonen. Uit die feiten blijkt afdoende van wanbestuur van de gefailleerde

vennootschappen in de zin van artikel 2:248 BW, en daaruit blijkt ook duidelijk genoeg dat die feiten een belangrijke oorzaak waren van de onderhavige faillissementen.

De rechtbank onderschrijft de visie van de curator, dat de toe-eigening van de klanten, het onderhanden werk en de materiële activa van Miratec-groep door de X-bedrijven alleen heeft kunnen plaatsvinden door de samenwerking tussen X en Y (onderdeel van X c.s.) resp. de door hen beiden feitelijk geleide X bedrijven en Y bedrijven, welke samenwerking als een in groepsverband gepleegde onrechtmatige daad moet worden gekwalificeerd, zodat alle betrokken gedaagden daarvoor hoofdelijk aansprakelijk moeten worden geacht en tot volledige schadevergoeding aan de failliete boedels verplicht zijn.

Evenzeer is de rechtbank het eens met de stelling van de curator, dat wegens de grote hoeveelheid onrechtmatige handelingen en transacties en de hoge waarde van de daarbij betrokken overgehevelde activa deze onrechtmatige handelingen aan de zijde van X c.s. als overwegende oorzaak van de faillissementen moet worden aangemerkt, zodat X c.s. niet alleen hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de vergoeding van de feitelijke waarde van de door hen overgehevelde activa, maar tevens voor de vergoeding van de totale passiva van de door hun handelingen veroorzaakte faillissementen.

Daarnaast zijn de faillissementen in belangrijke mate toe te schrijven aan de beslissing van X c.s. om als bedrijvendokters de heer P en diens zoon in te schakelen, die vervolgens de feitelijke macht in de ondernemingen hebben overgenomen, waarna X en Y op de gang van zaken in de ondernemingen geen invloed meer konden uitoefenen. De curator heeft P senior onweersproken gekwalificeerd als 'de grote BV-ploffer', die herhaaldelijk strafrechtelijk is veroordeeld in verband met activiteiten betreffende noodlijdende vennootschappen. Ten laste van P is een strafrechtelijke ontnemingsvordering toegewezen. De curator heeft onbetwist gesteld dat, toen X en Y P inschakelden, zij van diens strafrechtelijke verleden op de hoogte waren, hetgeen onder meer hieruit blijkt dat Y een gedeelte van voormelde ontnemingsvordering voor P heeft betaald. De rechtbank moet constateren dat de inschakeling van P senior en junior is geschied onder de bestuurlijke verantwoordelijkheid van X c.s., met name X en Y. Aan hen valt een ernstig persoonlijk verwijt te maken dat zij de controle over de onderneming(en) verloren. X en Y zijn op geen enkele wijze opgekomen tegen de frauduleuze wijze, waarop de later gefailleerde vennootschappen onder hun bestuurlijke verantwoordelijkheid in feite werden geleid.

De rechtbank vernietigt de door de curator genoemde transacties, die betrekking hebben op de onttrekkingen van klantenbestanden, materiële activa en het onderhanden werk wegens benadeling van schuldeisers en veroordeelt X c.s. hoofdelijk om tegen behoorlijk bewijs van kwijting aan de curator te voldoen, het bedrag van de specifieke benadeling dat betrokken is

bij de hiervoor bedoelde transacties.

Instantie: Rechtbank Oost-Nederland

Datum uitspraak: 27-02-2013

ECLI: ECLI:NL:RBONE:2013:BZ5100

Zaaknummer: C/08/126055 / HA ZA 12-19

Wetsartikelen: 2:248 BW

RECHTSPRAAK

OR DB SCHENKER RAIL NEDERLAND/DB SCHENKER RAIL NEDERLAND

Uitspraak Ondernemingskamer 20 februari 2013; de ondernemingsraad van DB Schenker Rail Nederland N.V. / DB Schenker Rail Nederland N.V.

Schenker Rail Nederland houdt een onderneming in stand die zich toelegt op het Europese goederenvervoer per spoor. Bij haar zijn ongeveer 700 personen werkzaam. Schenker Rail Nederland is onderdeel van een groep van vennootschappen waarin aan de top wordt deelgenomen door Deutsche Bahn AG. Alle aandelen in Schenker Rail Nederland worden gehouden door Schenker Rail GmbH. Alle aandelen in Schenker Rail GmbH worden gehouden door DB Mobility Logistics AG, in welke laatste vennootschap op haar beurt wordt deelgenomen door Deutsche Bahn AG. Schenker Nederland B.V. handelt onder de naam DB Schenker Logistics Nederland. Binnen de groep van de Schenker-vennootschappen is op enig moment besloten zowel Schenker Rail Nederland als Schenker Nederland B.V. te verhangen naar een Nederlandse vennootschap, om op Nederlands niveau een fiscale eenheid met de mogelijkheid van verliescompensatie tot stand te kunnen brengen.

Ter uitvoering van dat besluit is DB Nederland Holding B.V. als 100%-dochtervennootschap van DB Mobility Logistics AG opgericht.

De bestuurders van Schenker Rail Nederland hebben bij brief aan de ondernemingsraad een adviesaanvraag gezonden over de beoogde overdracht van alle aandelen in Schenker Rail Nederland N.V. door DB Schenker Rail GmbH aan DB Nederland Holding B.V. De ondernemingsraad heeft uiteindelijk laten weten over het voorgenomen besluit positief te adviseren mits er met bepaalde voorwaarden akkoord wordt gegaan. Schenker Rail Nederland heeft deze voorwaarden niet willen aanvaarden.

De OK oordeelt als volgt. Het ter beoordeling zijnde besluit van Schenker Rail Nederland aan de genoemde overdracht haar medewerking te verlenen, kan, mede in aanmerking genomen dat niet valt in te zien dat het weigeren van het verlenen van die medewerking op enige wijze

of in enig opzicht afbreuk zou kunnen doen aan de rechtsgeldige overgang van de aandelen van DB Schenker Rail GmbH aan DB Holding Nederland B.V. en daarmee van de vennootschapsrechtelijke (aandeelhouders)zeggenschap in Schenker Rail Nederland, gezien de gegeven toelichting met betrekking tot de fiscaalrechtelijke achtergrond van de voorgenomen aandelenoverdracht, niet als kennelijk onredelijk worden aangemerkt. Daaraan kan niet afdoen dat Schenker Rail Nederland de genoemde voorwaarden niet heeft willen aanvaarden. Niet alleen heeft de meergenoemde aandelenoverdracht op zichzelf en zonder meer geen gevolgen voor de door Schenker Rail Nederland in stand gehouden onderneming, zij heeft bovendien op goede gronden doen betogen dat deze voorwaarden met het bestreden besluit niet van doen hebben en bovendien deels een verzoek tot toezegging van rechten aan de ondernemingsraad inhouden die de ondernemingsraad zonder die toezegging reeds toekomen onderscheidenlijk dat het voorwaarden betreft die niet tot het domein behoren waarover Schenker Rail Nederland zeggenschap heeft.

Gelet op de voorgaande overwegingen kan het verweer van Schenker Rail Nederland dat het besluit niet adviesplichtig is, verder onbesproken blijven.

De Ondernemingskamer wijst het verzoek van verzoeker af.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 20-02-2013

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4578

Zaaknummer: 200.118.735/01

Wetsartikelen: WOR

RECHTSPRAAK

Dockwise/DNB

Uitspraak Ondernemingskamer 12 februari 2013; Dockwise White Marlin B.V. / DNB Bank ASA. Uitkoopprocedure. Verplichte overdracht laatste aandelen

De aandelen in het geplaatste kapitaal van Fairstar Heavy Transport N.V ('Fairstar') luiden op naam. Alle aandelen werden tot 24 oktober 2012 gehouden door DNB Bank ASA ('DNB'). DNB heeft voor elk aandeel één depository receipt (genaamd VPS Share) uitgegeven.

Dockwise White Marlin B.V. ('Dockwise') heeft mededelingen gedaan over door haar met derden gesloten koopovereenkomsten, strekkende tot verwerving van 54% van het geplaatste kapitaal van Fairstar, in de vorm van VPS Shares. Dockwise heeft vervolgens bij biedingsbericht een verplicht openbaar bod in de zin van artikel 5:70 Wft uitgebracht op alle VPS Shares in het geplaatste kapitaal van Fairstar. Dockwise heeft bekend gemaakt dat zij door onderhandse transacties en beurstransacties in totaal respectievelijk 80,4%, 93,63% en 95% van de VPS Shares in het geplaatste kapitaal van Fairstar heeft verworven. Dockwise heeft te kennen gegeven alle resterende VPS Shares te willen verwerven voor een prijs van NOK 10,00 per aandeel. Op verzoek van Dockwise heeft DNB de met de door Dockwise gehouden VPS Shares, corresponderende 88.767.051 aandelen, aan Dockwise geleverd. Als gevolg daarvan zijn die VPS Shares komen te vervallen. Dockwise heeft gevorderd om bij arrest, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, DNB te veroordelen om het onbezwaarde recht op de aandelen in het geplaatste kapitaal van Fairstar aan Dockwise over te dragen tegen betaling door Dockwise van de door de Ondernemingskamer vastgestelde prijs per aandeel.

De OK oordeelt allereerst dat de vordering gegrond is op artikel 2:92a BW. Nu tegen DNB verstek is verleend, dient de Ondernemingskamer ambtshalve te onderzoeken of Dockwise ten minste 95% van het geplaatste kapitaal van Fairstar verschaft en zij de vordering heeft ingesteld tegen de gezamenlijke andere aandeelhouders. Voor de Ondernemingskamer staat genoegzaam vast dat Dockwise ten minste 95% van de aandelen in het geplaatste kapitaal van Fairstar heeft verschaft.

De OK is verder van oordeel dat de houders van de door DNB uitgegeven VPS Shares niet de

houders van aandelen Fairstar zijn maar dat DNB als zodanig dient te worden aangemerkt. Voorts blijkt dat DNB de enige andere aandeelhouder is en derhalve dat Dockwise de gezamenlijke andere aandeelhouders heeft gedagvaard. De vordering is ook in zoverre deugdelijk.

Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen, kan de vordering van Dockwise in beginsel worden toegewezen en resteert nog slechts de vaststelling van de door Dockwise te betalen prijs voor de over te dragen aandelen. De Ondernemingskamer acht zich voldoende voorgelicht om thans over de prijs van de over te dragen aandelen te beslissen. Lettend op de omstandigheden dat Dockwise de in totaal 88.767.051 VPS Shares, meer dan 99% van het geplaatste kapitaal, heeft verworven voor een prijs variërend van NOK 9,30 tot NOK 10,00, dat zij deze verwervingen heeft gerealiseerd in betrekkelijk korte tijd door middel van transacties met verschillende marktpartijen als boven vermeld, dat tussen de dag van de eerste verwerving VPS Shares en heden een beperkte tijd is verstreken, dat er geen redenen zijn om te veronderstellen dat zich sinds de aanbevolen bieding omstandigheden hebben voorgedaan die een hogere prijs dan NOK 10,00 per aandeel Fairstar rechtvaardigen en dat tegen de vordering geen verweer is gevoerd, acht de Ondernemingskamer het gerechtvaardigd om bij de hiervoor genoemde prijs van NOK 10,00 per aandeel aan te knopen.

De Ondernemingskamer begrijpt de vordering aldus dat Dockwise bij voorkeur een afwikkeling in Noorse kronen wenst (de primaire vordering) en dat zij – voor het geval dat nodig is – vordert, dat bij consignatie omrekening in euro's plaatsvindt. Het ligt echter niet op de weg van de Ondernemingskamer om te oordelen onder welke voorwaarden – zoals de valuta van het te consigneren bedrag – consignatie plaats moet vinden. Dit leidt tot de navolgende beslissing. Nu de vordering is gesteld in (de courante valuta van) Noorse kronen, de voor de waardering bepalende factoren – waaronder de door Dockwise betaalde prijs voor de verschillende verwervingen – in Noorse kronen luiden en de VPS Shares Fairstar (zoals voldoende aannemelijk uit de dagvaarding blijkt) tot voor kort waren genoteerd aan de Oslo Børs, zal de Ondernemingskamer de prijs in Noorse kronen vaststellen en wel per heden op NOK 10,00 per aandeel.

De Ondernemingskamer veroordeelt DNB Bank ASA, gevestigd te Oslo (Noorwegen), het onbezwaarde recht op de door haar gehouden aandelen in het geplaatste kapitaal van Fairstar aan Dockwise over te dragen en stelt de prijs van de over te dragen aandelen vast op NOK 10,00 per aandeel.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 12-02-2013

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4574

Zaaknummer: 200.116.049/01

Wetsartikelen: 5:70 Wft en 2:92a BW

RECHTSPRAAK

OR EPZ/EPZ

Uitspraak Ondernemingskamer 12 februari 2013; de ondernemingsraad van N.V. Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ / N.V. Elektriciteits produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ

EPZ is de grootste elektriciteitsproducent van de provincie Zeeland. EPZ exploiteert in Borssele de enige kerncentrale van Nederland, intern wel de 'BS30' genoemd, een windpark en een kolencentrale, intern wel – en ook hierna – de 'BS12' genoemd. Delta Energy B.V. ('Delta') en Energy Resources Holding B.V. ('ERH'), de twee aandeelhouders van EPZ, zijn energieleveranciers en leveren energie/stroom ten behoeve van de binnenlandse en de buitenlandse markt. Voor de opwekking van elektriciteit door EPZ kopen Delta en ERH (in dit verband de Tollers) voor eigen rekening en risico brandstof in, die zij ter beschikking stellen van EPZ. Voor zover het de BS12 betreft, gaat het daarbij om steenkolen en biomassa. EPZ zet de brandstof in de energiecentrales om in elektriciteit. De Tollers bepalen telkens voor een bepaalde periode of en zo ja in welke mate door EPZ elektriciteit moet worden geproduceerd. EPZ heeft geen andere afnemers. Aldus is EPZ als energieproducent afhankelijk van de door Delta en ERH gewenste stroomproductie. In het kader van een beoogde overdracht van 20% van de aandelen in EPZ door ERH aan Delta hebben EPZ, Delta en de ondernemingsraad op 1 juli 2011 een convenant gesloten met het oog op wijzigingen in de werkzaamheden of organisatie van EPZ die het gevolg zouden kunnen zijn van de overdracht.

In 2010 en 2011 zijn diverse onderzoeken en analyses uitgevoerd om inzicht te krijgen in het toekomstperspectief van de BS12. De conclusie van de onderzoeken was dat het sluiten van de BS12, in 2013, het minst slechte scenario is.

Op 13 januari 2012 heeft de bestuurder van EPZ aan de ondernemingsraad gevraagd om op de voet van artikel 25 lid 1 aanhef en onder c advies uit te brengen 'inzake het voorgenomen besluit van de directie van EPZ de operationele activiteiten van de afdeling Conventional Operations ("CO") te continueren tot 1 januari 2016 en vooruitlopend hierop een aantal maatregelen te treffen.' Bij brief van 23 juli 2012 heeft de ondernemingsraad negatief

geadviseerd.

De OK oordeelt als volgt. EPZ heeft op basis van de ontwikkelingen van de laatste jaren en de naar aanleiding daarvan uitgevoerde onderzoeken en analyses geconstateerd, dat de BS12 bij ongewijzigd beleid niet meer zou renderen en dat het onvermijdelijk was dat de aandeelhouders zouden kiezen voor sluiting. Gelet op haar afhankelijkheid van haar aandeelhouders, tevens enige afnemers, heeft EPZ ervoor gekozen om tijd te winnen voor een ombouw naar productie op basis van 100% biomassa en deze ombouw alsnog een kans te geven, hetgeen ook gunstig zou zijn voor de werknemers, doordat de sluiting dan in ieder geval zou worden uitgesteld. In feite heeft EPZ een – wegens haar afhankelijkheid – vrijwel onvermijdelijke sluiting op zeer korte termijn kunnen doen vervangen door een sluiting een aantal jaren later, die tevens de gelegenheid insluit de mogelijkheden van het alternatief te onderzoeken. Aldus bezien kan niet worden gezegd dat het besluit tot sluiting per 1 januari 2016 voortijdig is genomen.

In het convenant van 1 juli 2011 is als voornemen van de aandeelhouders vastgelegd dat zij – naast de kerncentrale die tot eind 2033 in bedrijf zou blijven – de kolencentrale (BS12) 'eveneens tot het einde van de verwachte levensduur' in bedrijf zouden houden. Een half jaar later is men echter, zonder nadere nieuwe informatie, van mening dat de BS12 toch moet sluiten. Naar het oordeel van de OK betekent dit in de eerste plaats, dat Delta en naar moet worden aangenomen ook EPZ bij het aangaan van het convenant aan de ondernemingsraad een onjuiste voorstelling van zaken hebben gegeven. In de tweede plaats betekent dit dat het begrijpelijk is dat de ondernemingsraad op grond van het convenant de verwachting koesterde dat de BS12 beduidend langer in stand zou blijven dan tot 2013. Naar het oordeel van de Ondernemingskamer moet de conclusie zijn dat EPZ – door eerst een onjuiste voorstelling van zaken te geven en vervolgens het convenant en de daaruit voortvloeiende verwachting van de ondernemingsraad niet bij de besluitvorming te betrekken – ernstig is tekortgeschoten bij het naleven van haar uit artikel 25 WOR voortvloeiende verplichtingen.

De ondernemingsraad voert verder aan dat de wetenschap dat de BS12 per 1 januari 2016 gesloten zal worden ervoor zorgt dat de ombouw naar productie op basis van 100% biomassa geen reële kans zou kunnen krijgen. Ook stelt de ondernemingsraad dat de adviesaanvraag op zodanig laat tijdstip is ingediend dat het advies niet van wezenlijke invloed kan zijn. De OK verwerpt beide verweren.

Ook oordeelt de OK dat niet gezegd kan worden, dat het besluit onduidelijk is. Weliswaar specificiert het besluit de te nemen maatregelen niet, maar redelijkerwijs moet worden aangenomen dat het daarbij gaat om de maatregelen zoals vermeld in de adviesaanvraag.

De Ondernemingskamer heeft vastgesteld, dat EPZ – door eerst een onjuiste voorstelling van zaken te geven en vervolgens het convenant en de daaruit voortvloeiende verwachting van de ondernemingsraad niet bij de besluitvorming te betrekken – ernstig is tekortgeschoten bij het naleven van haar uit artikel 25 WOR voortvloeiende verplichtingen. De Ondernemingskamer constateert echter, dat EPZ – in belangrijke mate met het oog op de personele gevolgen van sluiting – juist ernaar gestreefd heeft om de BS12 zo lang mogelijk open te houden. Dit streven, dat aansluit op het convenant, en het resultaat van dat streven brengen de Ondernemingskamer ertoe deze tekortkoming niet zodanig aan EPZ aan te rekenen, dat geconcludeerd zou moeten worden, dat EPZ bij afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid tot haar besluit heeft kunnen komen. Nu uit het voorgaande blijkt, dat de overige bezwaren van de ondernemingsraad moeten worden verworpen, moet de conclusie zijn dat het verzoek zal worden afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 12-02-2013

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4576

Zaaknummer: 200.115.448/01

Wetsartikelen: 25 WOR

RECHTSPRAAK

C. Akdogan Holding/Eye Center Europe-Nijmegen

Uitspraak Ondernemingskamer 28 januari 2013; CC. Akdogan Holding B.V. / Eye Center Europe-Nijmegen B.V. Wel onderzoek, geen onmiddellijke voorzieningen aangezien de activiteiten van de vennootschap reeds feitelijk zijn beëindigd en er geen uitzicht bestaat op een hervatting daarvan. Er is derhalve onvoldoende belang bij het aanstellen van een onafhankelijke derde

Eye Center Europe-Nijmegen B.V. ('Eye Center') houdt zich bezig met ooglaserbehandelingen. Eye Center heeft twee bestuurders, welke bestuurders ook ieder voor 50% aandeelhouder zijn (Verzoekster C. Akdogan Holding B.V. ('Akdogan') en 'bestuurder Y'). Akdogan heeft bij verzoekschrift de Ondernemingskamer verzocht bij beschikking een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van Eye Center alsmede bij wijze van een voorlopige voorziening een onafhankelijke derde als bestuurder aan te stellen gedurende het verloop van het geding.

Akdogan heeft daartoe gesteld, dat (i) geen geldige algemene vergadering van aandeelhouders meer is belegd en geen jaarrekeningen zijn vastgesteld, (ii) er ongeldige en onredelijke besluiten worden genomen welke ten nadele zijn van Akdogan, zijnde enig mede-aandeelhouder en enig mede-bestuurder, (iii) de vennootschap is leeg getrokken ten behoeve van een andere vennootschap van bestuurder Y en dat (iv) er onduidelijke transacties plaatsvinden en/of in de administratie zijn verwerkt, zoals het afschrijven op machines die niet tot het vermogen van Eye Center behoren en het betalen van vergoedingen die zijn toegekend in strijd met een managementovereenkomst.

Eye Center voert verweer. Zij stelt, kort gezegd, dat de activiteiten van Eye Center op enig moment stil kwamen te liggen en dat pas daarna – in overleg met Akdogan – de activiteiten van Eye Center, werden ondergebracht in een andere vennootschap. Akdogan zou voorts als bestuurder niet goed functioneren.

De OK is van oordeel dat gegronde redenen bestaan om te twifelen aan een juist beleid van

Eye Center. Tussen de beide bestuurders van Eye Center kon op enig moment vrijwel geen constructief overleg meer plaatsvinden over de ondernemingsactiviteiten van Eye Center, terwijl de activiteiten van Eye Center stil kwamen te liggen.

De OK acht het aannemelijk dat bestuurder Y, nadat de ondernemingsactiviteiten van Eye Center stil kwamen te liggen, heeft besloten de activiteiten van Eye Center door een nieuw op te richten vennootschap te laten voortzetten ('vennootschap A') dan wel dezelfde activiteiten als die voorheen door Eye Center werden verricht voortaan door vennootschap A te laten verrichten, in hetzelfde pand als waarin voorheen Eye Center haar activiteiten verrichtte en (aanvankelijk nog) gebruik makend van bedrijfsmiddelen en mogelijk ook goodwill die tot het vermogen van Eye Center behoorden dan wel door haar waren gehuurd. Onder deze omstandigheden is bij bestuurder Y sprake van tegenstrijdige belangen, aangezien de aandelen van Eye Center voor de helft in eigendom zijn van Akdogan, terwijl de aandelen in vennootschap A – wier activiteiten concurrerend zijn met die welke Eye Center verrichtte – uitsluitend in eigendom zijn van bestuurder Y. Deze omstandigheid, noch hetgeen Eye Center over het functioneren van Akdogan naar voren heeft gebracht, vormen evenwel voldoende rechtvaardiging ervoor dat bestuurder Y kennelijk en klaarblijkelijk zonder overleg met Akdogan als medebestuurder respectievelijk mede-aandeelhouder, erin heeft bewilligd dat de activiteiten die door de vennootschap werden verricht, nog uitsluitend door vennootschap A werden verricht. Dat het een en ander in overleg zou zijn gegaan is niet aannemelijk geworden.

Het verzoek tot het treffen van onmiddellijke voorzieningen wordt door de Ondernemingskamer afgewezen, omdat de activiteiten van de vennootschap reeds feitelijk zijn beëindigd en er geen uitzicht bestaat op een hervatting daarvan. Er is derhalve onvoldoende belang bij het aanstellen van een onafhankelijke derde.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 28-01-2013

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4540

Zaaknummer: 200.114.875/01 OK

Wetsartikelen: 2:345 BW

RECHTSPRAAK

Canon Finance Netherlands B.V./Océ N.V. c.s.

Uitspraak Ondernemingskamer 23 januari 2013; Canon Finance Netherlands B.V. / OCÉ N.V. c.s. Overdracht rest van de aandelen via uitkoopprocedure

De OK heeft bij arrest van 18 september 2012 overwogen dat de vordering van Canon Finance Netherlands B.V. c.s. ('Canon') jegens gedaagden om het onbezwaarde recht op de door elk van hen gehouden aandelen in het geplaatste kapitaal van Océ N.V. ('Océ') aan Canon Finance Netherlands B.V. over te dragen, in beginsel kan worden toegewezen en dat nog slechts de vaststelling van de door Canon te betalen prijs voor de over te dragen aandelen Océ aan de orde is. De Ondernemingskamer heeft daartoe een deskundigenbericht gelast en daarbij overwogen dat de deskundige de aandelen per een voor de hand liggende, zo recent mogelijke datum dient te waarderen met inachtneming van alle feiten en omstandigheden die de waarde bepalen. Voorts overwoog de Ondernemingskamer dat, indien de deskundige op grond van door hem vast te stellen gegevens – zonder een volledig onderzoek – constateert dat de waarde van de aandelen in elk geval niet hoger is dan de primair gevorderde prijs, hij met die constatering en motivering daarvan kan volstaan.

De deskundige heeft de conclusie getrokken dat de waarde per aandeel niet hoger ligt dan de geboden prijs. De niet door partijen bestreden conclusie van de deskundige neemt de Ondernemingskamer over. De vordering wordt toegewezen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 22-01-2013

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4522

Zaaknummer: 200.106.018/01 OK

Wetsartikelen: 2:92a lid 5 BW en 2:350 lid 3 BW

RECHTSPRAAK

Joshe Leisure Dreams/Thermen Holiday Beheer c.s./Progaja

Uitspraak Ondernemingskamer 17 januari 2013; Joshe Leisure Dreams B.V. / Thermen Holiday Beheer B.V. c.s. Ondanks op handen zijnde uitkoopprocedure, is de (nu nog) aandeelhouder ontvankelijk in zijn verzoek bij de OK

Verzoekster Joshe Leisure Dreams B.V. ('JLD') heeft bij verzoekschrift de OK verzocht bij beschikking een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van de verschillende vennootschappen binnen het 'Thermen' concern (c.q. Thermen Holiday Beheer B.V. c.s.) alsmede onder meer, bij wijze van een voorlopige voorziening, tot aanstelling van een onafhankelijke derde voor de duur van het geding. Verweersters verschijnen niet. Progaja B.V. ('Progaja') voert als belanghebbende wel verweer.

De aandelen in Thermen Holiday Beheer B.V. worden vanaf de oprichting in de verhouding 50/50 gehouden door JLD en Progaja. Thermen Holiday Beheer BV is de 100% moedervernootschap (hierna ook: 'moedervernootschap') van de verschillende dochtervennootschappen en enig bestuurder. Het gehele concern houdt zich bezig met de exploitatie van wellness-bedrijven.

Tussen JLD en Progaja ontstaan verschillen van mening over hun samenwerking in het concern. Aan de orde is de uitkoop van JLD geweest, wat heeft geleid tot een uitkoopovereenkomst, maar aan de inhoud daarvan is kort gezegd door beide partijen geen, althans niet volledig uitvoering gegeven. De aandelen in de moedervernootschap zijn uiteindelijk niet door JLD aan Progaja geleverd.

De bestuurders vinden geen oplossing voor hun geschillen, terwijl het concern in (financiële) problemen komt te geraken.

JLD maakt voorts op enig moment aanspraak op nakoming van de uitkoopovereenkomst, terwijl JLD als bestuurder zich tevens beklagt over het beleid van Progaja. JLD verwijt Progaja dat zij, zowel als bestuurder als aandeelhouder van de moedervernootschap, telkens besluiten heeft genomen en het beleid van het concern heeft bepaald buiten medeweten van JLD om, als

ware uitsluitend Progaja tot het nemen van die besluiten en het bepalen van dat beleid bevoegd.

Progaja voert verweer, waaronder een prealabel verweer, stellende dat JLD geen belang bij de onderhavige procedure (meer) heeft nu zij haar aandelen in de moederverenootschap aan Progaja heeft verkocht en tot nakoming van de uitkoopovereenkomst heeft gesommeerd.

De Ondernemingskamer verwierpt het prealabel verweer. Vaststaat dat JLD ten tijde van de indiening van het enquêteverzoek (alsook ten tijde van de terechtzitting) aandeelhouder van de moederverenootschap was en ook overigens voldeed aan de in artikel 2:346, aanhef en sub b, BW genoemde vereisten. Hiermee is in beginsel de ontvankelijkheid van haar verzoek gegeven. Voorts kan niet in het algemeen en zonder meer worden gezegd dat een aandeelhouder in het zicht van de overdracht van zijn aandelen in de verenootschap geen belang (meer) kan hebben bij het instellen van een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken van die verenootschap over de aan die overdracht voorafgaande periode. Dit geldt in het bijzonder in situaties waar het verzochte onderzoek mede is gericht op het vaststellen van wie voor mogelijk wanbeleid verantwoordelijk is. Aan het vorenstaande doet niet af dat JLD nakoming van de uitkoopovereenkomst heeft gevorderd.

Partijen erkennen dat een volledige impasse binnen het concern bestaat, nu de besluitvorming zowel in de algemene vergadering van aandeelhouders als binnen het bestuur is geblokkeerd. Partijen erkennen voorts dat zij niet in staat zijn gebleken deze impasse op eigen kracht te doorbreken.

Er bestaan gegronde redenen om te twijfelen aan een juist beleid. Een concernenquête is gerechtvaardigd. Voor dit geval heeft Progaja gesteld dat een eventueel onderzoek alleen het door JLD binnen de het concern gevoerde beleid dient te bestrijken, zodat de onderzoeksperiode beperkt kan blijven tot het tijdvak gedurende hetwelk JLD laatstelijk als bestuurder heeft gefungeerd. De Ondernemingskamer volgt Progaja niet in dit betoog, nu de Ondernemingskamer van oordeel is dat evenzeer vraagtekens te stellen zijn bij het door Progaja gevoerde beleid dat JLD onderzocht wenst te zien. De Ondernemingskamer noemt bij wijze van voorbeeld de (in strijd met de statutaire bepalingen de moederverenootschap) eigenmachtige verhoging door Progaja van haar management fee van de moederverenootschap, en zulks – bovendien nog – terwijl de onderneming zware verliezen leed, betalingsachterstanden bij crediteuren had en (mogelijk; partijen twisten daarover) qua personeel heeft moeten inkrimpen.

De OK schorst beide bestuurders (en stelt dat ze tijdens hun schorsing niet meer in aanmerking komen voor een vergoeding) en benoemt een onafhankelijke bestuurder. De OK

bepaalt tevens dat alle aandelen ten titel van beheer worden overgedragen aan een onafhankelijke derde.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 17-01-2013

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2013:BZ4532

Zaaknummer: 200.117.843/01 OK

Wetsartikelen: 2:349a BW

RECHTSPRAAK

Curator Biervliet Champignons

Bestuurdersaansprakelijkheid. Kennelijk onbehoorlijke taakvervulling. Faillissement

De besloten vennootschap Biervliet Champignons is in staat van faillissement gesteld. A en B waren op dat moment beiden bestuurder van de onderneming. Zij hielden beiden 50% van de aandelen. Vanaf de oprichting van de onderneming is deze gedreven voor rekening van A en B. De onderneming verkocht haar champignons aan één afnemer, D.

De curator vordert veroordeling van A en B hoofdelijk tot betaling aan de curator, wegens kennelijk onbehoorlijk bestuur op grond van artikel 2:248 BW.

De rechtbank oordeelt als volgt. Artikel 2:248 BW bepaalt dat in geval van faillissement van een vennootschap iedere bestuurder jegens de boedel hoofdelijk aansprakelijk is voor het bedrag van de schulden voor zover deze niet door vereffening van de overige baten kunnen worden voldaan, indien het bestuur zijn taak kennelijk onbehoorlijk heeft vervuld en aannemelijk is dat dit een belangrijke oorzaak is van het faillissement. Van kennelijk onbehoorlijk bestuur op grond van artikel 2:248 BW kan slechts worden gesproken bij in het oog springende onbehoorlijkheid van de taakvervulling. Daarvan is sprake als geen redelijk denkend bestuurder onder dezelfde omstandigheden aldus gehandeld zou hebben. Of zich dat voordoet, moet worden beoordeeld in het licht van de situatie waarin de onderneming en de bestuurder zich op dat moment bevonden, en met inachtneming van alle omstandigheden van het geval. De stelplicht en de bewijslast met betrekking tot de vraag of de bestuurder onbehoorlijk bestuur kan worden verweten, rusten op de curator.

De rechtbank stelt allereerst dat, als de stelling van de curator al juist is dat de jaarstukken niet waren opgemaakt, dit niet kan leiden tot de conclusie dat sprake is van kennelijk onbehoorlijk bestuur wat een belangrijke oorzaak voor het faillissement is geweest. Op de faillissementsdatum was de publicatiedatum immers nog niet verstreken zodat dit ook geen belangrijke oorzaak van het faillissement kan zijn geweest.

Vervolgens gaat de rechtbank in op de vaststelling van bestuurdersaansprakelijkheid via de

‘gewone weg’. Voor bestuurdersaansprakelijkheid dient aannemelijk te zijn dat een daad van onbehoorlijk bestuur een belangrijke oorzaak van het faillissement is geweest. De curator heeft aangedragen dat de belastingaanslag, die te wijten is aan B en A, geleid heeft tot het faillissement. Volgens de curator was de belastingaanslag van een zodanige aard en omvang dat, indien een andere afnemer dan D was gevonden, hetgeen volgens de curator moeilijk zou zijn geweest, het bedrijf niet kon worden voortgezet. Volgens B en A was niet de belastingaanslag de oorzaak van het faillissement maar het wegvallen van de enige afnemer, D. Op dit punt is derhalve niet aangetoond dat er sprake was van onbehoorlijk bestuur.

De rechtbank overweegt als volgt. Uit de eigen stellingen van B en A blijkt dat zij erkennen dat het wegvallen van de enige afnemer de belangrijkste oorzaak voor het faillissement is geweest. Indien komt vast te staan dat het wegvallen van deze afnemer aan B en A kan worden verweten als een daad van onbehoorlijk bestuur, staat daarmee tevens de bestuurdersaansprakelijkheid vast. Naar het oordeel van de rechtbank moet dan echter wel komen vast te staan dat er sprake was van een in het oog springende onbehoorlijkheid van de taakvervulling. Hiervan kan sprake zijn indien vaststaat dat de slechte kwaliteit van de champignons de reden was voor de afnemer om niet langer af te nemen, en dat het bestuur, gelet op de geleverde (slechte) kwaliteit champignons, er rekening mee moest houden dat de afnemer niet meer zou afnemen. Uit het voorgaande volgt dat de curator onvoldoende heeft aangetoond dat sprake is geweest van een kennelijk onbehoorlijke taakvervulling van het bestuur en dat dit een belangrijke oorzaak is van het faillissement. Gelet hierop wordt zijn bewijsaanbod als onvoldoende concreet gepasseerd.

De rechtbank wijst de vorderingen van de curator af.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 07-11-2012

ECLI: ECLI:NL:RBMID:2012:BZ5169

Zaaknummer: 81538 / HA ZA 11-449 en 83665 / HA ZA 12-121

Wetsartikelen: 2:248 BW

RECHTSPRAAK

MRO Elektrotechniek BV i.o. / Van Dorp Installaties BV

De kernoverwegingen: een vennootschap in oprichting is geen rechtspersoon of rechtsvorm van andere aard. Zij is dan ook geen zelfstandig drager van rechten en verplichtingen. De oprichters van een vennootschap kunnen al voordat de vennootschap daadwerkelijk is opgericht met derden handelen met de bedoeling de vennootschap i.o. na haar oprichting aan de door de oprichters verrichte rechtshandelingen te binden. Artikel 2:203, lid 1 BW bepaalt dat uit rechtshandelingen, verricht namens een op te richten besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, slechts rechten en verplichtingen voor de vennootschap ontstaan wanneer die vennootschap die rechtshandelingen na haar oprichting uitdrukkelijk of stilzwijgend bekrachtigt. Als een rechtshandeling namens een vennootschap in oprichting is mede te verstaan het instellen van een vordering in rechte. Wanneer tijdens de procedure de vennootschap daadwerkelijk wordt opgericht, kan die vennootschap de procedure voortzetten, daarmee de processuele handelingen die door de oprichter namens de vennootschap i.o. zijn verricht bekrachtigend. Voorts geldt nog dat uit artikel 2:203 BW, in het bijzonder de leden 1 en 2, voortvloeit dat een persoon die een overeenkomst heeft gesloten met een ander die namens een op te richten besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid handelt, slechts uit die overeenkomst kan worden aangesproken, door een nadien opgerichte besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, wanneer deze laatste de overeenkomst uitdrukkelijk of stilzwijgend heeft bekrachtigd en bovendien moet worden aangemerkt als de vennootschap die partijen op het oog hadden toen de overeenkomst tot stand kwam. Of van het laatste sprake is, hangt af van de omstandigheden van het geval

Eiser is bestuurder/aandeelhouder van MRO Beheersmaatschappij BV. Beheersmaatschappij is bestuurder/aandeelhouder van MRO Elektrotechniek BV. MRO Elektrotechniek BV i.o. heeft gefactureerd aan Van Dorp Installaties BV. De facturen zijn onbetaald gebleven. Eiser vordert in rechte betaling van Van Dorp Installaties als gedaagde. De gedaagde doet een beroep op niet-ontvankelijkheid van eiser.

De rechtbank overweegt dat een vennootschap in oprichting geen rechtspersoon of rechtsvorm van andere aard is. Zij is dan ook geen zelfstandig drager van rechten en verplichtingen. De oprichters van een vennootschap kunnen al voordat de vennootschap daadwerkelijk is opgericht met derden handelen met de bedoeling de vennootschap i.o. na haar oprichting aan de door de oprichters verrichte rechtshandelingen te binden. Artikel 2:203, lid 1 BW bepaalt dat uit rechtshandelingen, verricht namens een op te richten besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, slechts rechten en verplichtingen voor de vennootschap ontstaan wanneer die vennootschap die rechtshandelingen na haar oprichting uitdrukkelijk of stilzwijgend bekrachtigt. Als een rechtshandeling namens een vennootschap in oprichting is mede te verstaan het instellen van een vordering in rechte. Wanneer tijdens de procedure de vennootschap daadwerkelijk wordt opgericht, kan die vennootschap de procedure voortzetten, daarmee de processuele handelingen die door de oprichter namens de vennootschap i.o. zijn verricht bekrachtigend.

Voorts geldt nog dat uit artikel 2:203 BW, in het bijzonder de leden 1 en 2, voortvloeit dat een persoon die een overeenkomst heeft gesloten met een ander die namens een op te richten besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid handelt, slechts uit die overeenkomst kan worden aangesproken, door een nadien opgerichte besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, wanneer deze laatste de overeenkomst uitdrukkelijk of stilzwijgend heeft bekrachtigd en bovendien moet worden aangemerkt als de vennootschap die partijen op het oog hadden toen de overeenkomst tot stand kwam. Of van het laatste sprake is, hangt af van de omstandigheden van het geval. In deze zaak staat vast dat de facturen voor in opdracht van gedaagde verrichte werkzaamheden met het opschrift 'MRO Elektrotechniek B.V. i.o.' zijn verzonden. Eiser heeft niet gemotiveerd toegelicht of en zo ja, wie namens de op te richten vennootschap met gedaagde een of meer overeenkomsten heeft gesloten. Evenmin heeft eiser gemotiveerd toegelicht of die handelende persoon heeft beoogd zichzelf te binden of heeft beoogd de vennootschap in oprichting, na bekrachtiging door de opgerichte vennootschap, te binden.

Wanneer de rechtbank er voorshands van uitgaat dat de namens MRO Elektrotechniek B.V. i.o. handelende persoon heeft beoogd niet zichzelf, maar de op te richten vennootschap te binden, is van belang wie die handelende persoon is geweest. Eiser heeft de stelling van gedaagde, dat eiser niet de oprichter van MRO Elektrotechniek B.V. is, niet weersproken.

Evenmin heeft eiser de stelling weersproken dat niet eiser met gedaagde namens de op te richten vennootschap heeft gecontracteerd. Wel stelt eiser met gedaagde dat MRO Beheermaatschappij B.V. als bevoegd functionaris van MRO Elektrotechniek B.V. i.o. was ingeschreven. Uit de conclusie van repliek en de brief van 17 januari 2013 volgt als stelling van eiser dat de overeenkomsten door MRO Beheermaatschappij B.V., en dus niet door eiser, zijn gesloten met de bedoeling MRO Elektrotechniek B.V. i.o. na bekrachtiging te binden.

Uit het vorenstaande volgt dat in deze zaak niet vaststaat dat eiser met gedaagde heeft gecontracteerd, daarbij beogend MRO Elektrotechniek B.V. i.o. na bekrachtiging te binden. Gesteld noch gebleken is voorts dat aan eiser een zelfstandig vorderingsrecht ter zake van openstaande facturen jegens gedaagde toekomt of dat aan hem een dergelijk vorderingsrecht jegens gedaagde is overgedragen. Waar eiser geen vordering jegens gedaagde heeft en geen vorderingsrecht jegens gedaagde toekomt, behoort de door hem ingestelde primaire vordering te worden afgewezen.

Uit het vorenstaande volgt voorts dat eiser niet een onmiddellijk bij de rechtsverhouding tussen –

inmiddels – MRO Elektrotechniek B.V. en gedaagde betrokken persoon is als bedoeld in artikel 2:302 BW. Ook de subsidiaire vordering behoort daarom te worden afgewezen.

Het vorenstaande laat onverlet dat gedaagde bij conclusie van dupliek stelt dat MRO Elektrotechniek B.V. wel vorderingsgerechtigd is jegens gedaagde. In het e-mailbericht van 5 juni 2012 van gedaagde worden niet alle facturen betwist. Constructief overleg tussen partijen kan een procedure, en de daarmee wederom gepaard gaande kosten voor partijen, door MRO Elektrotechniek B.V. jegens gedaagde voorkomen.

Datum uitspraak:

Zaaknummer: